

«Нехай це питання веде нас до молитви і прохання у Бога, Отця, щоб нас привів до близькості з Ісусом, щоб ми йшли за Ісусом, щоб ми захоплювались тим, що нам говорить Ісус».

Папа Франциск пам'ятає про "улюблену Україну"

Мир є надійним лише тоді, коли вирощується багатьма руками. На це звернув увагу Папа Франциск, приймаючи у четвер, 26 червня, учасників 87-ї Асамблеї Ради організації, які допомагають Східним Католицьким Церквам (Р.О.А.С.О.).

З 23 по 26 червня у Ватикані відбувалися засідання цієї Ради. В них брали участь також архієпископ Томас Галліксон, Апостольський Нунцій в Україні, Блаженніший Святослав Шевчук, Верховний Архієпископ Києво-Галицький.

Насамперед, Святіший Отець зауважив, що ця зустріч із Конгрегацією у справах Східних Церков та Р.О.А.С.О. дає йому знову, місяць після паломництва до Святої Землі, нагоду «ще раз обійняти всі Церкви Сходу». «Разом, – сказав він, – складаємо подяку Богові й молимося за те, щоб ця Апостольська подорож, як добрий засів, принесла щедрі плоди. До їх проростання і зростання причиниться Господь, якщо ми ввіряємо себе Йому на молитві та, незважаючи на перешкоди, витривало ходимо стежками Євангелія».

Одним з плодів цього візиту було спільне призивання миру Святій Землі, що відбулося у Ватикані за участю палестинського та ізраїльського лідерів. У цьому контексті Папа зауважив: «Оливкове дерево, яке я посадив у Ватиканських садах разом із Константинопольським патріархом та Президентами Ізраїлю і Палестини, пригадує про той мир, який є надійним лише тоді, коли вирощується багатьма руками. Однак, той, хто береться за його вирощування, не повинен забувати, що його зростання залежить від справжнього Агронома, яким є Бог. Зрештою, справжній мир не може дати світ, його нам дарує Ісус Христос. Тому, не зважаючи на важкі рани, яких він зазнає також і сьогодні, він завжди може воскреснути». Святіший Отець подякував доброчинцям за те, що вони сприяють цьому ділами милосердя, адже «єдністю і милосердям Христові учні творять мир у кожному народі та спільноті, долаючи існуючі дискримінації».

За словами понтифіка, «першими покликаними» вирощувати мир є християни Сходу. Він побажав, щоб вони «сподіваючись іноді всупереч будь-якій надії, залишаючись там, де вони народилися і де від самого початку прозвучала Добра Новина Божого Сина, що став людиною», змогли досвідчити, що блаженними є «миротворці, бо вони синами Божими назвуться». Святіший Отець також побажав, щоб християнам Сходу не забракло підтримки Вселенської Церкви, щоб вони змогли «зберегти впевненість у тому, що полум'я П'ятидесятниці, сила Любові, може спинити вогонь зброї, ненависті й помсти».

«Зокрема, братам і сестрам Сирії та Іраку, їхнім єпископам і священникам, висловлюю разом з вами близькість всієї Католицької Церкви, – вів далі Папа. – Поширюю її на Святу Землю і Близький Схід, як також на улюблену Україну, в цьому дуже важкому періоді, який вона переживає, і на Румунію, які також були присвячені ваші праці. Закликаю вас не припиняти великодушні зусилля, підтримуючи їх».

о. Леонід
Настоятель парафії

Парафіяльна листівка 108

Урочистість святих Апостолів Петра і Павла 29.06 - 6.07.2014

Розклад Богослужінь

Понеділок, Середа, П'ятниця – 8.⁰⁰ год.

Вівторок, Четвер, Субота – 18.⁰⁰ год.

Неділя: 6 липня 2014 р. **XIV Неділя Звичайна**

8.⁰⁰ год. - Розарій

8.³⁰ год. - Поклоніння Пресвятим Дарам

Св. Меса 9.⁰⁰ год.

11.⁰⁰ год.

Біблейський коментар на святих Апостолів Петра і Павла

Господь звільнить мене від усякого лихого вчинку і спасе мене для свого небесного Царства. (2 Тим 4,18)

Цей біблійний вірш перегукується із сьогоднішнім псалмом: «Ангел Господній стоїть на варті навкруг тих, що його бояться, і їх визволяє» (Пс.34,8). І це не дивно. Апостол Павло вмів дуже вдало підтверджувати свій духовний досвід біблійними текстами, своє розуміння нового життя у Христі - уривками з Писання. Так у сьогоднішньому фрагменті з Другого Послання до Тимотея Павло роздумує про те, що Господь виконує в його житті Свої обітниці. Життя апостола наближалось до кінця, і він знав, що для нього «приготований вінок справедливості», який йому дасть «справедливий Суддя» (Тим 4,8).

Проголошення обітниць, які спираються на Святе Письмо, є характерним для послань апостолів. Ми не можемо змусити Бога зробити що-небудь навіть дуже «правильними» молитвами. Але молитися, використовуючи біблійні вірші - це перевірений спосіб піднести свої думки і серце до Бога. До нього вдавалося багато святих. Спробуй сьогодні й ти. Вибери вірш зі Святого Письма, співзвучний твоєму нинішньому стану душі, і повторюй його протягом усього дня.

Найлегше знайти такий уривок у псалмах. Можливості безмежні, як і саме Святе Письмо. Тебе захоплює схід сонця? «Небеса оповідають славу Божу» (Пс 19(18),2). Збираєшся на сповідь? «Хваліте Господа, бо добрий, бо милість його вічна» (Пс 136(135),1). Шукаєш підтримки? «Я можу все в тому, хто укріплює мене» (Флп 4,13). Готуєшся до весілля? «Покине чоловік батька й матір і пристане до своєї жінки, і будуть вони двоє одним тілом» (Мт 19,6).

Нехай таке вживання біблійних віршів стане відправною точкою для поглиблених міркувань, допоможе тобі поглянути на своє життя в новій перспективі і, головне, оновить твоє мислення, даруючи розум Христовий.

«Небесний Отче, дякую Тобі за Твоє слово! Допоможи мені проголошувати його протягом усього дня, щоб утримувати мої думки і серце біля Тебе. Святи Петре і Павле, моліться за нас!»

Дари Святого Духа (Продовження)

Дар ради (євр. *e'ca*) Людина обдарована цим даром, буде досконало розв'язувати будь-яку, а зокрема складну, ситуацію, в чому йому допомагатиме правильне бачення майбутнього. Про дієвість цього дару Ісус каже в Євангелії від св. Луки: Лк 12,11-12.

Рада є даром, який додає сил під час ухвалення рішень у Святому Духові в практичних життєвих ситуаціях. Як дар, належить до практичних речей і має на меті вдосконалення в нас чесноти розсудливості. Він робить так, що душа, яка перебуває під його впливом, розрізняє відразу й немовби інстинктивно, що належить робити, а чого робити не належить, – чи йдеться про власні вчинки, а чи про керування іншими людьми.

Один священик у Франції мав розв'язати складну проблему, довго над нею думав, радився з іншими священиками, але безрезультатно. Він приїхав в Арс, просити про раду св. Жана Марі Віаннея. Той сказав йому лише одне слово – а священик дістав враження, що "несподівано розійшлися хмари". Цього слова йому ніхто не сказав, і не знайшов його в жодному підручнику, а отримав відповідь, якої давно прагнув. Хтось сказав: "Ця людина має того, хто їй підказує". Настоятель з Арса мав того, хто підказує – ним був Святий Дух.

Дар ради, подібно як і чеснота розсудливості, є даром практичного розуму. Він будить у нас особливо готовність слухати голос Святого Духа. Інколи дар ради через те, що схиляє нас до конкретного вчинку, суперечить засаді розсудливості (1 Цар 3,25-27; 1 Мак 6,46; Дан. 13,54-60).

Рада приходиться нам на допомогу в несподіваних випадках, коли забракло би часу на проникливе роздумування про вибір, який ми б мали зробити. Дар ради особливо потрібний тим, хто виконує будь-яку владу.

Папа Франциск: Дар ради – це здатність приймати рішення у спільності з Богом.

Господь промовляє до нас не лише в глибині серця, але також через голос і свідчення співбратів. «Ми знаємо, наскільки важливо, особливо в найделікатніших хвилинах, могли розраховувати на підказку людей, які нас люблять». Власне, через дар ради Сам Бог, через Свого Духа, просвічує наше серце, щоб допомогти зрозуміти, як правильно говорити, повестися, яким шляхом іти.

Яким чином цей дар діє у нас? «Тієї миті, коли ми Його приймаємо та гостимо у своєму серці, Святий Дух починає вчиняти нас чутливими до Свого голосу та спрямовувати наші думки, почуття та наміри згідно з Божим серцем. Одночасно, Він спонукає нас дедалі більше скеровувати свій внутрішній погляд на Ісуса, як на приклад для нашої поведінки та наших взаємин з Богом Отцем та з ближніми. Рада, отже, – це дар, через який Святий Дух вчиняє наше сумління здатним приймати конкретні рішення у спільності з Богом, відповідно до логіки Ісуса та Його Євангелія. Таким чином, Святий Дух спричиняється до нашого внутрішнього, позитивного та спільнотного зростання, і допомагає нам не потрапити під тиранію егоїзму та власного способу бачення речей».

А суттєвою передумовою для збереження цього дару є молитва. «Молитися молитвами, які ми всі знаємо з дитинства, але також молитися своїми словами, просити в Бога: Господи, прийди й допоможи нам в цій хвилині, порадь нам, що маємо робити. Ніколи не забуваймо про молитву, ніколи», – закликав Папа, додаючи, що молитися можна всюди, і в автобусі, і йдучи вулицею, використовуючи будь-які нагоди, що дають нам змогу молитися в глибині свого серця, просячи у Святого Духа дару ради.

Підтримуючи близькі взаємини з Богом та завдяки постійному слуханню Його слова, «ми крок-за-кроком віддаляємося від нашої особистої логіки, часто продиктованої нашою замкненістю, нашими пересудами та нашими амбіціями». Натомість, вчимося запитувати у Бога, чого Він бажає. «Таким чином, у нас дозріває глибока, майже природна гармонія зі Святим Духом, так що відчуваємо, наскільки правдомовними є слова Ісуса, наведені в Євангелії від Матея: Не журіться, як або що вам говорити, – дано буде вам на той час, що маєте говорити; не ви бо будете говорити, а Дух Отця вашого в вас говоритиме (Мт. 10,19-20). Святий Дух нам радить, але ми повинні зробити для Нього місце, щоб Він міг радити, а приготувати це місце – означає молитися».

Врешті, як і всі дари Святого Духа, також і дар ради є скарбом для всієї спільноти. «Господь промовляє до нас не лише в глибині серця. Так, Він там промовляє, але не лише там, а також через голос та свідчення співбратів», – зауважив він, додаючи, що зустріч з людьми віри справді є великим даром, особливо в найскладніших хвилинах нашого життя.

«Дорогі друзі, 16-й псалом заохочує нас молитися наступними словами: «Благословляю Господа, що дав мені пораду, що й уночі навчає мене моє серце. Господь - передо мною завжди; тому що він у мене по правиці, не захитаюсь». Нехай же Святий Дух зможе завжди вливати у наші серця цю впевненість, наповнюючи нас, таким чином, Своєю розрадою та миром. Завжди просіть дару ради», – закликав Папа.

За ким хочу йти?

«Чому так багато людей пішло за Ісусом?». Пояснення знаходимо в Євангелії (Мт 7, 21-29) – «народ не міг надивуватись його навчанню», їх серця знаходили в ньому щось добре, прекрасне. Інші промовляли, але їх слова не сягали сердець. В часи Ісуса Христа, до людей промовляли чотири групи осіб.

Першими були фарисеї, які перетворювали релігію на казуїстику, з десяти заповідей понад 300 приписів, накладаючи це ярмо на плечі людей. Черговою групою були садукеї, які втратили віру і мали багато чого спільного з тими, хто мав політичну або економічну владу. Треті – революціонери, зилоти, що мали намір визволити ізраїльський народ з римської неволі. Четвертою групою були ессеї – добрі люди, монахи, які посвячували час Богу. Але вони були далеко від людей, які не могли їх наслідувати. Жоден з цих голосів не міг розпалити серця людей. Однак Ісус зміг це зробити, бо був поруч з людьми, лікував поранені серця, розумів клопоти людей. Ісус не соромився розмовляти з грішниками. З радістю йшов разом зі своїм людом, бо був Добрим Пастирем, вівці слухали його голосу і йшли за Ним.

«Він не був ні фарисеєм, ні моралізатором-казуїстом, ні садукеем, що мав свої політичні інтереси, ні борцем за політичну незалежність свого народу, ні монахом. Був пастирем! Пастирем, який говорив мовою свого народу, був зрозумілий, говорив правду, те, що Боже: ніколи не торгував Божими справами! Однак таким чином їх висловлював, що люди любили Божі справи. Тому вони йшли за Ним».

Ісус ніколи не віддалявся від свого люду, від свого Отця, був з Ним одне і завдяки цьому був поряд зі своїм людом. Ісус мав авторитет, тому люди йшли за Ним. Споглядаючи на Ісуса, Доброго Пастиря подумай, за ким прагнеш йти.

«Чи за тими, які говорять мені про абстрактні справи або моральні казуси, за тими, які декларують себе членами Божого люду, але не вірять і мають спільні інтереси з політичною владою; за тими, хто завжди хоче робити дивні речі, вести так звані визвольні війни, які врешті рещт не є дорогами Божими, чи може за далеким від реальності контемпліаціком? За ким хочу йти?».